

Златаре, а политически комисаръ на четата стана Георги свѣщаря който но-
сѣше на лѣвата си ръка три червени нашивки. Въ Кривенския Балканъ прес-
тояхме около 30-40 дни кѫдето за храна се грижеха Илия Спировъ и Славе
Атанасовъ, които ходѣха нощно време по градините на селяните и крадѣха
пиперки и домати за изхранване. Единъ день датата незнай отънасъ се от-
дѣлиха малко на страна Георги свѣщаря, Илия Спировъ и Пеци отъ Прилепъ,
който следъ кратъкъ разговоръ се върнаха при настъ и ни съобщиха че ще на-
паднемъ с. Сопотско съ цель да взъмемъ храна понеже нѣмаше никакъ. Преди
да нападнемъ селото Георги ни каза че ако прѣнемъ ще се съберемъ надъ
селото въ ямитѣ. На менъ казаха че азъ ще бѫда пазачъ край селото. И щомъ
забележа че идва войска или полиция ще стрелямъ, да завържемъ престрелка
докато се нагласи и четата. Съ пълна пушка отидохъ на посоченото място пж-
тя къмъ Ресенъ и застанахъ. Това бѣ къмъ 3-4 часа вечеръта която дата не
знае. Четата навлѣзла въ селото и привечеръ се зачу една честа стрелба но
отъ де идваше не виждахъ, единъ отъ моите другари извика бѣгай че войската
ще ни бие. Побѣгнахме и стигнахме ямитѣ кѫдето се събрахме всички, кѫдето
Георги свѣщаръ ни съобщи че единъ отъ нашите другари отъ гр-Битоля на име
Жоржъ е убитъ. Въ нападението на с. Сопотско участвувахме цѣлата чета, ко-
ято съсъстоеше отъ менъ, Георги свѣщаря отъ Цари-дворъ, Иванъ Цвѣтковъ отъ
с. Подмочани, Коста Наумовъ Петковъ отъ с. Подмочани, Крумъ Димитровъ отъ с.
Грънчаре, Кръсте Йончевъ, Наумъ Басилевъ, Димитъръ Секуловъ тримата отъ с.
Златаре, Илия Петровъ отъ с. Избище, Славе Атанасовъ отъ с. Кривене
отъ гр. Битоля, единъ евреинъ, юношата отъ Битоля и едно лице сѫщо отъ
Битоля чието име нѣзнае. Пеци обущаръ отъ Битоля, Жоржъ отъ гр. Битоля Шал-
чикъ отъ с. Слепче и Вето сѫщо отъ Битоля. Сѫщата нощ си направихме палат-
ти и останахме нѣколко дни като храна си инахме отъ селото, което напад-
нахме, следъ което заминахме за "Пелистеръ" планина въ мястността "Бодро"
кѫдето още сѫщата вечеръ мойте другари седнаха да вечерятъ и Георги свѣ-
щаръ ни казваше, че трѣбма да влѣземъ въ връзка съ албанците или Гърците
ще разформирамъ четата и ще пренощувамъ по тѣхните села. Сѫщата вечеръ
при тѣхъ си оставихъ раницата, а съ пушката отидохъ нонужда, кѫдето я хвър-
лихъ и избѣгахъ отъ тѣхъ като се прибрахъ въ родното си село. Понеже съз-
нахъ грѣшката си че съмъ извѣршилъ пристъпление предъ Българската дър-
жава власт и не можахъ да понасямъ това положение и въ менъ заговори
националното чувство и тукъ обаче за менъ нѣмаше спокойствие понеже ита-
лиано-албанската власт ме държа като българинъ и решихъ да се предамъ
на българската власт военно граничния предъ които писахъ извѣренитетъ отъ
менъ деяния въ българската територия за което се напълно разказавамъ за-
щото съмъ българинъ. Допълнително добавямъ. Четата въ която бѣхъ и азъ бѣ-
ше снабдена съ една картечница /Метролеза/ която работѣше Кръсте Суклевъ
отъ с. Златари, който при нападението на с. Сопотско бѣше поставенъ на постъ
на пжтя при червената прѣстъ заедно съ Славе Атанасовъ Илиевъ отъ с. Кривене,
който следъ моето бѣгство всички споменати лица-четници останаха
въ четата кѫдето съ днесъ не знае но предполагамъ че се криятъ нѣкъде въ
Ресенско. Друго нѣма какво да кажа. Горното продиктувахъ лично азъ, прочете
ми се и за вѣрността му се подписвамъ, въ присъствието на поемнитѣ лица.
/п/ Кръсто Илиевъ Йовановъ.

1п/ТОДОРЪ ДЕКОВЪ-областенъ инженерство.
ПОЕМНИ ЛИЦА:
2/п/ДИМИТЪРЪ КРЪСТЕВЪ -Комисарство-Битоля.

Именувамъ се КРЪСТО ИВАНОВЪ ТРАЙКОВЪ, родомъ отъ с. Подмочани-Ресенско се-
га подъ Италианска територия на 19 год. българинъ, изт. православенъ, жененъ
слабограмотенъ, не осъжданъ, по занятие земедѣлецъ показвамъ:

Отказвамъ да кажа кой ми е говорилъ за комунизъмъ и какъ
ми нареди да отида въ царевицата подъ село Подмочани кѫдето се срѣщахъ
съ моите другари, които бѣха отишли преди мене Коста Наумовъ, Йорданъ Цвѣтъ-
ковъ, Христо и Илиевъ и Крумъ Димитровъ отъ с. Грънчаре а така сѫщо тамъ зѣ-
варихъ Миланъ и Пеци, които зимуваха въ нашето село, като шивачи и Георги
свѣщаръ съ очила отъ с. Цари-дворъ, тукъ ни говори свѣщаря, че ние тая нощ
ще минемъ границата и ще се присъединимъ къмъ четата каквато има на бъл-
гарска територия и ще се боримъ противъ българската власт за освобожда-
ване на Македония отъ нея, и ни даде по една срѣбъска бойна пушка и по
нѣколко пачки патрони на менъ и на моите другари, освенъ пушките и пат-
роните ни даде Георги по една военна презраменна торба за хлѣбъ. Въ
царевицата седѣхме около единъ часъ като ни казаха че ще преминемъ гра-
ницата като на нея ще ни чакатъ наши другари отъ с. Сопотско при преми-
наване на границата между Ресенъ и военния постъ бѣхме посрѣдници отъ две
лица отъ с. Сопотско които не познавамъ отвѣдоха ни покрай турската
кѫща която е въ българска територия и нахме покрай село Сопотско и се

настанихме въ ямитѣ надъ самото село Сопотско. Въ ямитѣ престояхме три вечери, като за храна се грижеха другарите отъ с. Сопотско, която храна се взъмаше скрито отъ Георги и носѣше на насъ. На четвъртата вечеръ Георги ми каза да се пригответимъ че ще отидемъ при четата въ Болинския балканъ. Същата ноќь чуха се сигнали съ камъни нашия опредѣленъ сегналъ и Георги ни каза че ще тръгваме. Тръгнахме и на стотина метра намѣрихме две лица отъ с. Сопотско които ни отведоха до с. Янковецъ въ ливадата и въ които ни отведоха до с. Янковецъ, която непознавамъ, който ни отведе въ балкана дос. Болно, кждето ни заведоха направо въ лагера на четата, която заварихме че спѣшне. Събудиха се поздравихме се следъ което си легнахме. На сутринта рано когато часовия Пецо бѣше задръмалъ хвърли пушката и избѣга отъ четата, като три часа пристигнахъ въ гр. Ресенъ, отидохъ при полицейския началникъ, когато излъгахъ че съмъ избѣгалъ отъ албанците да ми даде бележка да дойда до гр. Битоля. На полицейския началникъ не искахъ да кажа истината а го излъгахъ понеже не бѣжъ страхъ. Работихъ известно време въ работната група въ с. логовардъ на шосето и понеже работата ми се виде опасна да не ме заловятъ се залавихъ на работата въ хотелъ "Кичево" въ гр.

Битоля кждето полицията ме арестува. Друга нѣма какво да кажа горното продиктувахъ лично азъ прочете ми се въ присъствието на поемнитѣ лица за което се и подписвамъ:

Хп/Христо Ивановъ Трайковъ.

Записувано се Кръстю Начов. Български родолъб
от с. Поденгани - Десетско сега подъ Стамбийска
окрилница на 19. 20. Български исторически архивски
свидетелства и християнски богослужби до започнати
споменутите показвани:

АРХИВНА МАМЕДОНИЈА
СКОПЈЕ

Показвам да касаа искам с говорица за получаване
и какъ ми варят да живея и укрепувам се във
с. Тричопани когато се срещах съ моите другари
които бъха пътиши пред мен Костя Начов
Иордан Чупаков, Георги Клиев, и Крум
Димитров и в с. Ергенаре, а пака също и от там
запарил Михаил и Георги Костю Започваша към нашето
съмо като живеам в Георги свещаре съ ми съм съ
с. Чардъково, когато ми говори Георги свещаре че
ми не има място тук живеам грамада и че се
предвидише към годината към която че има на
Българска България и че съ борчан българи
българската власт за великолепното на
Македония от НСЯ и ми даде по съда сръбски
българска книжка и по няколко пакети български и
нем и моите другари, всички същите съ
България и ми даде Георги и то един босна
през училища пирога за чев, въ укрепуваш
сердече около един ръб, когато ми казаа че
тук българите грамада към че не има че
и можат да пакети пакети и от с. Родомеко,
Три български пакети на грамада и същите
Десет и късни българи на същите българи

Избрани падини отъ дър. Михаил с. Родопско
послал. Но посещавамъ падините и въ окръгът за да уточня
които са хвойни е. в. Българска гористотрина може
да иматъ с. Родопско и се настанили въ земите
Надъ същото едно Родопско въ земите преселници
най-вечер, когато да се видятъ други земи
отъ с. Родопско, които са съвсемъ експлоатирани
отъ Георги и братъ му Нас. Така че и германите
всички Георги им казватъ да се присъедини къмъ тях.
Англичаните ги називатъ в. Български балканци, спомнятъ
имъ, че са същите съ хайди наше преселници
отъ насъ, и Георги им казва не че присъедини. Присъ-
едини и въ Сърбия и също на източните земи
имъ отъ с. Родопско, които не съществува до
с. Радковецъ въ източната земя и предага съ
тряса бързка, когато бързка въ ръкъ съ с. Радковецъ
които не съществува, които имъ съществува въ балканите
отъ с. Балко, когато имъ заведоха на това въ земите
на чешките хайди заварилъ се не също, опублика
се въ Веджеване съ следъ която съ източните. На
същото място, когато заварилъ Георги билъ задържанъ
австрийските ученици и избягахъ да съмъ съ него, когато
зато присъедини къмъ в. Ресен, близо до гр.
Почупенския районъ когато не съмъ съмъ не съмъ
избягахъ отъ Радковецъ и да имъ да съмъ българче
да го имъ да ф. Балко. На близу съмъ избягахъ
да избягахъ да съмъ избягахъ да съмъ избягахъ
избягахъ да съмъ избягахъ да съмъ избягахъ

из-зашто брата ѝ добијаат срце да е ласорди
на шојето, и помошете добијањето им да биде овасија
да не ќе зовеше за нејзиниот најдобар и
јакији, кога ја пр. Битола ќе го промените
не арестуваш. Друго имено кога ја наведе
именото пр. Битола само аз бројете им да се
и други склоници имајат да востанат појад за ходот со
и тој битолски. К.

Крсто Јовановић Трајковић

АРХИВНА МАКЕДОНИЈА
СКОПЈЕ

Поеими чува

{ 1 - Установа
- Извештајни чува по
документите
2 - Борис III Георгиев
Борис Ѓорѓиј Георгиев
гр. Скопје № 95 ул. Битола